

Νέα αντίληψη για σύγχρονη και... ευέλικτη εργατική νομοθεσία

11 Αυγούστου 2017, 14:25

του Ιγνάτιου Καϊτεζίδη*

Ένα από τα μεγάλα θέματα που απασχολούν την κυβέρνηση είναι η μείωση της ανεργίας. Της μεγάλης ανεργίας που ξεπέρασε εδώ και κάποια χρόνια το ¼ του ενεργού πληθυσμού χωρίς να λαμβάνονται υπόψη κοινωνικές ομάδες που δεν εντάσσονται και άλλες κατηγορίες που είναι εκτός στατιστικής και επιμένει να κινείται σε υψηλά επίπεδα κατατάσσοντας την Ελλάδα στις χώρες με τη μεγαλύτερη ανεργία στην Ευρώπη.

Οι εξαγγελίες για την αντιμετώπιση της ανεργίας αποτελούν συνήθως ανακύκλωση στερεότυπων μοντέλων. Οικονομικά ορθών, κλασικών συνταγών μείωσης της ανεργίας με αύξηση των επενδύσεων, δημιουργία ζήτησης και κατανάλωσης. Ωστόσο συνήθως δεν κοιτάζουμε ποτέ προς την άλλη κατεύθυνση, δηλαδή τη λειτουργικότητα του συστήματος ασφάλισης και εργασίας που παρέχει ένα πλαίσιο κάθε άλλο παρά ελκυστικό για την μείωση της ανεργίας.

Όταν μια χώρα βρίσκεται σε τροχιά πραγματικής ύφεσης με το ΑΕΠ της να μειώνεται διαρκώς και ταυτόχρονα συνεχίζει να έχει συστημικούς κινδύνους ως προς την ασφάλεια των επενδύσεων, εγχώριων και ξένων, αυτό σημαίνει πως τα βασικά οικονομικά της εργαλεία για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης είναι ουσιαστικά ανενεργά. Συνεπώς θα πρέπει να βρει τρόπους για να παράγει δουλειές. Ο κυριότερος από αυτούς είναι η αλλαγή στο πλαίσιο των εργασιακών σχέσεων. Με άλλα λόγια νομοθεσία σύγχρονη και ευέλικτη που θα δημιουργεί κίνητρα και προϋποθέσεις για πρόσληψη εργαζομένων από τις επιχειρήσεις.

Σήμερα στην Ελλάδα το ασφαλιστικό και εργασιακό πλαίσιο παραμένει στη δεκαετία του 80 και αποτελεί τη μεγαλύτερη τροχοπέδη, μεγαλύτερη και από την ύφεση, στη δημιουργία συνθηκών προσφοράς εργασίας. Η αγορά εργασίας παρά το ότι είναι φτηνή ως απόλυτη τιμή του μισθού που παίρνει ο εργαζόμενος, είναι ακριβή ως προς τις ασφαλιστικές του εισφορές (σε ετήσια βάση ανέρχονται περίπου στο 70% του μισθού), ανελαστική και πολύπλοκη. Ο επιχειρηματίας σκέφτεται διπλά και τριπλά να απασχολήσει εργαζόμενους υπό το βάρος όλων των υποχρεώσεων που δημιουργεί το πλαίσιο εργασίας. Κατά συνέπεια, ελαστικότερο πλαίσιο σημαίνει μεγαλύτερη διάθεση προσφοράς θέσεων από την επιχειρηματικότητα.

Ο Πρόεδρος Εμμανουέλ Μακρόν ξεκίνησε να υλοποιεί ένα σχέδιο αναμόρφωσης του εργασιακού περιβάλλοντος στην Γαλλία. Προφανώς έχοντας αντιληφθεί την ίδια ανάγκη για εκατομμύρια συμπολίτες του που βρίσκονται στις λίστες της ανεργίας (9,6%) και άρα απολαμβάνουν λιγότερη

δημοκρατία. Πατί η εργασία είναι βασικό στοιχείο μιας δημοκρατίας. Οι πολιτικές που ρυθμίζουν τις εργασιακές σχέσεις πρέπει να έχουν την ευελιξία να ανταποκρίνονται στους καιρούς. Είναι νομοθετήματα που αλλάζουν. Αυτό πρέπει να είναι σε γνώση όλων και κυρίως των συνδικαλιστών που προτιμούν να υπερασπίζονται κεκτημένα άλλων εποχών ακόμη και αν αυτό σημαίνει χιλιάδες περισσότερους άνεργους. Χρειαζόμαστε μια νέα αντίληψη, για να δημιουργήσουμε νέες δουλειές.

*Δημάρχου Πυλαίας-Χορτιάτη και Αντιπροέδρου της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ

(το άρθρο δημοσιεύτηκε στη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ)
